

MIDNATTSROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

MARANATA

SOMMARTID – VÄCKELSETID

TÄLTMÖTEN PÅGÅR NU RUNT OM I LANDET

NR 12

15 – 30 JUNI 1968

PRIS 1:25

Midnattsropet –

**organ för andlig
väckelse i dag**

Utkommer med ett 24-sidigt nr
den 1 och ett 20-sidigt nr den
15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
taling på postgiro nr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 28: —, halvår 15: 50, kvartal
8: —. Lösnummer 1: 25. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.
Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:
Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:
Redaktion och expedition
32 80 02, 31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och kan
ske genom skriftligt meddelande
till tidningens exp. eller på postens
adressförändringsblankett nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

H. Halla Boktr. AB, Jönköping 55003 - 1908

VEM ÄR HAN?

*Var är den vän, som överallt jag söker?
När dagen gryr, min längtan blott sig öker;
när dagen flyr, jag än ej honom finner,
fast hjärtat brinner.*

*Jag ser hans spår, varhelst en kraft sig röjer,
en blomma doftar och ett ax sig böjer;
uti den suck, jag drar, den luft, jag andas,
hans kärlek blandas.*

*Jag hör hans röst där sommarvinden susar,
där lunden sjunger och där floden brusar;
jag hör den ljuvaste i mitt hjärta tala
och mig hugsvala.*

*Likväl ett töcken mig från honom stänger;
min bön men ej min blick till honom tränger.
Ack, såge jag hans anlet och mig slöte
intill hans sköte!*

*Ack, när så mycket skönt i varje åder
av skapelsen och livet sig förräder,
hur skön då måste själva källan vara,
den evigt klara!*

J. O.W.

Nr 12

15 juni 1968

Årg. 9

MALMKÖPINGSKONFERENSEN ÄNNU EN GÅNG

Av Arne Imsen

Under förra årets stora konferens- och semestermånad föddes planerna på ett maranatafolkets gemensamma sommar-möte i Mellansverige 1968. Mycket talade för att en sådan mönstring, rätt upplagd och väl planerad, skulle ha stor betydelse för förverkligandet av vår höga kallelse — församlingens upprättelse och evangelii framgång i vårt land.

Det finns ett trängande behov av ett fördjupat andeliv bland trons folk. Om församlingslivet skall utvecklas efter Nya Testamentets riktlinjer måste gemenskapen befruktas och förnyas av ett målmedvetet bibelstudium i en atmosfär av endräkt och sann Kristustillbedjan. Guds vilja är ju att varje enskild kristen skall vara en levande och fungerande lem på församlingskroppen.

Ganska snart tog våra trevande konferensplaner fast

form och redan den 19 augusti, endast en månad efter det tankan först fördes fram, kunde Maranataförsamlingen i Stockholm besluta att detta initiativ skulle fullföljas med församlingen som praktisk huvudarrangör. Samtidigt inbjöds fem andra församlingar i angränsande provinser ta ansvar som medarrangörer. Samtliga insåg behovet och gav ett positivt gensvar.

Som ett mycket märkligt bönesvar ser initiativtagarna det faktum att förslag om konferensplats för kommande sommar fördes till oss just i rätta ögonblicket utan att vi sökte eller ens tänkte på Malmköping. En utomstående och i våra planer helt oinvigd person anmodade oss nämligen ordna ett stort sommar-möte i Malmköping sommaren 1968.

Malmahed — platsen med många underbara konferensstra-

ditioner från gångna väckelse-tider — visade sig vara disponibel en vecka under sommaren 1968. Tiden 20—28 juli försköt visserligen våra ursprungliga planer en vecka framåt, men eftersom inga andra konferenser ännu var beslutade vid denna tidpunkt fann vi förslaget idealiskt, tackade Gud och accepterade anbudet.

Malmköpingskonferensen blir i realiteten maranataförsamlingarnas första gemensamma sommarkonferens och kommer ganska säkert, om ytterligare verksamhetsår förunnas oss, markera inledningen till en ny epok.

Allt det som har gudomlig upprinnelse blir föremål för gensägelse och motstånd. Det bör därför icke förvåna någon att också detta initiativ från början blivit misstänkliggjort. Människor med en bibliskt för-

Forts. på nästa sida.

ankrad vision, andlig klarsyn och ett normalt utvecklat rättsmedvetande låter sig emellertid ej duperas av en simpel buskagitation utan dröjer besinningsfullt med sina slutliga ställningstaganden tills hållfastheten i alla argument och rykten blivit genomlysta och prövade.

Tiden är en verklig smältdegel med otrolig förmåga att reducera både negativa och positiva visioner till rätta proportioner.

Malmköpingskonferensen får under inga förhållanden belastas med några rivaliserande tendenser. Allas sinnen måste renas från destruktiva spekulationer och helt riktas mot Ordets frigörande kraftcentrum. Vi samlas icke för att slå ut andra utan för att i en vederkvikande och fostrande syskongemenskap *bedja, lyssna och tjäna*. Vårt mål är högt och ideologiskt väl underbyggt varför vi är ganska okänsliga och ointresserade av alla kvantitativa jämförelser. Vi varken imponeras eller förskräckas av obefästa opinioners pendelsvängningar hit och dit, ty vi ser målet i sikte och önskar hålla kursen antingen det är populärt eller impopulärt.

Det skall bli mycket uppfriskande att åter möta kämpande trossyskon, vittnen och äldstebröder från större och mindre grupper i aktion i denna konferens med unga och gamla pionjärer för väckelse i ett allt vanskligare andligt klimat.

Alla som kan och känner behov av att slå sig ner omkring Ordet under en semestervecka i högsommartid i en fager och rogivande sörmlandsbygd hittar vägen till Malmköping 20—28 juli. Vargatider stundar för Guds folk och det gäller rusta sig för striden!

Forts. på sid. 16.

ANMÄLNINGSBLANKETT

Maranataförsamlingarnas sommarkonferens

i

Malmköping

20—28 juli

Önskar Du deltaga så ifyll och insänd nedanstående till Malmköpingskonferensens Kansli, c/o Midnattsropet, Surbrunnsgatan 60, Stockholm.

SNARAST!

Klipp här! — — — — —

- ☐ Jag önskar deltaga hela tiden.
- ☐ Jag deltagar följ. data
- ☐ Jag färdas i bil.
- ☐ Jag färdas med tåg.
- ☐ Jag önskar bo i logement för 3 kr. per natt.
- ☐ Jag bor i medfört tält.
- ☐ Jag bor i campingvagn.
- ☐ Jag önskar äta alla måltider, kr. 10:— per dag.
- ☐ Jag betalar måltiderna för hela tiden kr. 80:—.

Gör ett kryss i den aktuella rutan.

Barn under 6 år äter och bor fritt. Ungdom upp till 18 år erhåller 50 % rabatt.

Namn:

Adress, gata, husn:r:

Poststation:

FÖRSAMLING — EVANGELISATION

Av *Björne Erixon*

Mitt i en värld av hat, oförsönlighet, oro och ångest befinner vi oss med tillvarons underbaraste budskap: Försoningens ord om Jesus Kristus, som hela världens försonare.

I allt tal om församlingens suveränitet får vi *aldrig* glömma att församlingen *inte* på något sätt får bli ett självändamål. Den har en *inre* sida, där familjetanken bäst kan karakterisera detta förhållande. Men jag kan inte tänka mej att någon av den anledningen behöver tappa bort den *andra* sidan av församlingens liv: Det finns också en *yttre*. —

Om vi *enbart* tar fram den ena sidan av en sak öppnas dörren till ensidigheter med trista inslag. Gud bevare oss för detta! —

Det finns en enkel sanning, men tydligen svår att finna: Det finns minst *två* sidor av varje sak. Låt mej då ännu en gång betona att när det gäller församlingen så får vi komma ihåg att den kan ses utifrån *två* synpunkter: Den inre = familjetanken, och den yttre = mission och evangelisering. —

■ ■ ■

En sak torde vara klar: det är väl inte "lokaler" vi ska evangelisera utan människor? I praktiken begränsar vi Gud till fyra väggar. Vi lägger tyngdpunkten på möten och konferenser. Men vad gör vi av allt som ligger mellan alla möten? Vi väntar att människorna ska komma till våra sammankomster, och i varierande grad gör de det också, men den störs-

ta delen kommer aldrig. Ska vi sitta och vänta hur länge som helst? VAD GÖR VI FÖR ATT NÅ DEM MED BUDSKAPET?

Jesus sade: "Gå ut i hela världen och predika för allt skapat." Mark. 16: 15 —

Utrustade med Anden från höjden, auktoriserade av Gud själv, *gick ALLA ut* med budet från den himmelske uppdragsgivaren. — VI BORDE GÖRA ALLT FÖR ATT PÅ ALLT SÄTT INSPIRERA VARANDRA TILL JUST DENNA UTÅTRIKTADE AKTIVITET! —

Missionsbefallningen skall inte diskuteras utan åtlydas. Vi måste alltså *gå ut*.

■ ■ ■

REDSKAP OCH VERKTYG har vi också.

Tänk vad mycket *en traktat* kan uträtta.

Hur många *tidningar* och *annan andlig litteratur* sprider vi?

Vi kan sprida evangeliet på *många olika vägar*. Det gäller här att vara uppfinningsrik. Genom *möten* av olika slag, "operation dörrknackning" etc., vill Gud nå *alla* människor.

Vi måste *söka upp* dem där de är. Vi kan söka dem på dansbanor, i affärscentra, på ungdomsgårdar, på pensionärshem, på fängelser och liknande anstalter. Gud vill öppna *nya dörrar*. —

I någon mån har vi fått praktisera detta här i Norrköping. Vi har fått tillfälle att nå många människor på fängelset, i ett affärscentrum, på ungdomsgårdar etc. Vi har t. o. m. flera gånger sjungit ut evangelii budskap på *bingokvällar*. Vi vet att i sinom tid skall skörden visa sej, även om vi nu måste så med tårar. *Men tåresådd ger jubelskörd*. Gud vare lov för det. —

Om vi ställer oss helt på Herrens sida utan att dra oss undan för obekvämlighet och smälek vill Gud i sin gränslösa nåd använda oss *varenda en*. —

Vi får vara listiga som ormar och "enfaldiga, enkla" som duvor. Det betyder en "enfald" som innebär frihet från svek, listiga baktankar eller biavsikter.

Jag vill till sist säga till alla som vill tjäna Jesus: Fortsätt frimodigt i Jesu välsignade namn.

Det skulle väl vara intressant att höra hur Ni ute i landet går in för att få ut evangelium. Låt oss höra av Er. Berätta gärna hur Ni på olika vägar nått ut med evangelii glada budskap. —

Är det förresten bara den politiskt engagerade ungdomen som skall synas ute på gatorna? Jag återkommer. —

Björne Erixon

TECKEN I

Vad döljer sig bakom de gåtfulla företeelser man kallar flygande tefat?

- Är det bara fantasier?
- Är det frågan om bemannade farkoster från "befolkade" planeter i fjärran stjärnsystem, vilka genom sin existens spränger vår bibliska världsbild liksom astronomerna en gång torpederade Kyrkans uppfattning om vårt solsystem?
- Eller är det något annat – något som har med den onda andevärld att skaffa som nu rustar för slutstrid?

Per-Olof Fägerholt, ställer i denna artikel de frågorna och besvarar dem.

För rätt många år sedan besökte jag på en semesterresa fria församlingar i Tyskland och Österrike. Vid ett tillfälle visade man mig en artikel ur en tidskrift, som gavs ut bland dem. Artikeln handlade om flygande tefat, och författaren sökte leda i bevis, att Bibeln talar om bebodda planeter och att dessa tefat verkligen var bemannade farkoster från fjärran stjärnsystem. Behöver jag säga, att jag varnade allvarligt för sådana fantasier? Ja, jag tror det. Ty syskonen som hade läst det där var synnerligen rådvilla, och så stor var tydligens tidningens auktoritet, att det var svårt att helt övertyga dem om, att artikeln var en villfarelse.

VÅR VÄRLDSBILD, KYRKAN OCH DE TROENDE.

Artikelförfattarens beredvillighet att acceptera flygande tefat som ett bevis för fjärran "befolkade" världar i Guds stora skapelse får kanske ses mot bakgrunden av kyrkans tidigare stora misstag och envisa hållning i frågor rörande vår världsbild — jorden skulle vara i centrum, inte solen o. s. v. I dag vet vi bättre, och ingen känner sin tro hotad för det.

Ett annat ämne, som fortfarande har aktualitet, är skapelsen. Beskrivningen av denna gåtfulla begynnelse i Bibelns första kapitel har varit föremål för överlägsna angrepp av bespottare — lärda som olärda — och de troende har nog därvid i sin tro fått klä skott för kyrkans tidigare, ovannämnda misstag. Att hela detta väldiga vardande inte gått fullt så enkelt till som vi läsare ibland velat göra gällande finns bibliska belägg för. Men att tron fördenskull skulle retirera för de bespottande människornas ständigt hypotesgrundade och trots detta alltid lika självsäkra angrepp är däremot uteslutet. Vi bör endast se till, hur vi läser. Den frågan ställde Jesus en gång i ett helt annat sammanhang, men den är alltid lika aktuell. Hur läser du? Till alla som konfronteras med de här frågorna vill jag endast rekommendera första raderna i 1 Mos. 20 resp. 24 till studium och eftertanke. Vid vi därutöver inte förstår i sammanhanget är av mindre betydelse, huvudsaken är att vi genom tron förstår, att världen har blivit *fullbordad* genom ett ord från Gud (Hebr. 11:3 resp. "Gud sade..." enl. ovannämnda verser i 1 Mos. 1). Låt oss

RYMDÅLDERN

Av Per-Olof Fägerholt

bara se till, att vi inte utläser *mer* än det står i Ordet. I annat fall kan vår tro hotas alldeles i onödan — kampen för tronen är stor nog ändå, utan att den skall betungas med strid för illusioner. —

Och nu tillbaka till frågan om "tefaten". —

Är de s. k. flygande tefaten ett bevis för en utvidgad världsbild, som vi som troende har lika svårt att förlika oss med som kyrkan en gång i fråga om vårt solsystem? Är jorden endast en bland många befolkade planeter i ett oändligt universum? Är skapelsebeskrivningens "himmel och jord" en absolut sanning eller endast en för jordemänniskan subjektiv formulering av samma slag som tillämpas på solen i den underbara nittonde psalmen? —

Många år har gått sedan jag läste den tyska artikeln — detta hände 1951 — och tefatsfrågan har ingalunda förklingat. Tvärt om tar man numera i synnerligen seriösa kretsar allvarligt på fenomenen och anslår betydande summor till undersökningar av observationer på dessa s. k. oidentifierbara föremål. Med jämna mellanrum dyker det dessutom upp böcker och artiklar av övertygade entusiaster, som antingen själva gjort iakttagelser och erfarenheter — ibland rent fabulösa — eller känner sådana, som kan vittna i ärendet.

DET RELIGIÖSA DANSKA RYMDSÄLLSKAPET.

Den senaste fasen i detta tefatsdrama vittnar i högre grad än hittills om vad det i realiteten är fråga om. Jag tänker på det danska rymdsällskapet i Borup, som före jul (1967) aviserade den kosmiske guden Orthon och tillkännagav dennes planer. Övertygelsen hos dessa "troende" var det inget fel på. Den manifesterade sig ju bl. a. i deras respektingivande skyddsrumsb bygge, och personligen tror jag huvudpersonen i dramat — mannen med Orthons "uppenbarelser" om en omedelbart förestående domens dag — verkligen hade gjort en del märkliga upplevelser. Mycket talar för det. Så fick vi sedan bevittna, hur denna färgsprakande lysraketen på den religiösa mystikens utforskade natthimmel spred sitt sken över en hel världsdal och satte nyhetsmedia i verksamhet för flera veckor, medan åskådarnas sinnen sysselsatte sig med frågan. Även om

många avfärdade det hela som bluff, fanns det ändå en underton av bävan i reaktionerna. Ingen kunde gärna bortse från det faktum, att världssituationen i dag knappast uppmuntrar till gysel, då man talar om en domedag, i en eller annan form. Utan annat underlag än några få ut-sagor vill jag påstå, att många människor tog hela historien betydligt allvarligare än man ville ge sken av. Framför allt bland de "tefatstroende" — och de är förmodligen betydligt fler än vi anar — måste alltsammans ha fått en mycket sannolik prägel.

TEFATSTRON KOMMER ATT PASSAS IN I ETT STÖRRE SAMMANHANG.

Nu har tefatsbudskapet predikats i relativt många år utan att ha vederlagts. Snarare har det bekräftats av åtskilliga rapporter. Vidare har under tiden risken för globala katastrofer vuxit och sannolikheten för en "domedag" måste betecknas som stor. Mot en sådan bakgrund är det därför inte oväntat, om den gryende tefatstron skulle fångas upp och passas in i en bred och allmän villolära av något slag.

Åkrarna har behandlats och besåtts under många år. Snart kan de avbärgas. Och de *skall* också avbärgas.

FÖRFATTAR- OCH KONSTNÄRSVISIONER.

Nu är det med villfarelser av det här slaget så, att de ibland rymmer ett stort mått av sanning parad med förrädiska, skenbart små, men avgörande lögn. Konstnärer, författare, personer med ett lyhört öra för "tidens egen andedräkt", blir visionärer i sin skapande produktion. De förnimmar på ett djupare sätt än andra, vad som förestår, och gestaltar sina intryck. Därför innehåller deras produktion ett slags profetisk klarsyn, men så framt vederbörande inte medvetet trätt in under Jesu Kristi herravälde, väller visionernas förrädiska inspirationskälla ofta fram ur avgrunden. Och dess furste vet, vad som skall ske och att hans tid är kort.

Det föreligger av den anledningen vissa likheter mellan deras visioner och spiritismens budskap och uppenbarelser. Därför tecknar en Dante i djävulstrons och den katolska magins århundraden sina helvetesvisioner i Divina Comedia. Därför skriver en Goethe, fortfarande kvar i en tid med allmän tro på andefurstar, det djävulsinflammade verket Faust. Därför skriver t. ex. Jules Verne på tröskeln till en ny tid sina tekniska profetior, som den ena efter den andra slår in i våra dagar och banar vägen för en stark tilltro till budskap av det här slaget. Därför talar science fiction-författarna i teknikens och rymd-ålderns tidevarv ofta om ett krig i kosmos mellan goda och onda maktkonstellationer på ett sätt som inte är något annat än Ef. 6: 12 och somliga av Uppenbarelsebokens kapitel utstyrda i teknokratisk språkdräkt och berövade det gudomliga innehållet. Villfarelsens makt! Och den skall bedra alla, som inte vill sätta tro till sanningen (2 Tess. 2: 11). Därför skapar Harry Martinson sitt märkliga epos Aniara, skeppet, som skulle bli räddningen för ett antal utvalda på väg bort från en undergångsdömd jord. Men Aniara och dess besättning gick ur kurs och dömdes till evig och hopplös flykt i ett oändligt kosmos utan Gud och liv. Märker du den förrädiska profetians "tanke"?

"UDDEN" I DET DANSKA RYMDSÄLLSKAPETS BUDSKAP.

Som en variant till Aniara kommer nu den kosmiske Guden Orthon, hoppet för de utvalda,

som likaså med rymdskepp skulle evakueras från en undergångsdömd planet. Men här lyser i motsats till i Aniara hoppet om en gudomsperson, som representerar något av hem och trygghet där ute i de tomma rymderna. Jag vill påstå att bedrägligheten i detta budskap just på grund av sin tilltalande form är synnerligen raffinerad och farlig. Människan tror gärna det hon vill tro. Och konsekvenserna av detta budskap har sin alldeles speciella udd. Ty den dag, då Jesus kommer, skall många människor acceptera en rent teknisk förklaring till brudens försvinnande. Jesus blir för dem inte något annat än en kosmisk övermänniska och tefaten transportmedlen vid evakueringen. Brudens hemtagande förbereds inte bara bland brudfolket, den förbereds också på annat håll. Det sås i dag en draksädd på många olika sätt.

"SPÖKEN" OCH TEFAT; SAMMA URSPRUNG – OLIKA UPPENBARELSEFORMER.

I äldre tider talade man mycket om spöken, och otaliga var de historier, som var i omlopp. Den ogudaktiga människan trodde i allmänhet på en andevärld, och man accepterade dessa upplevelser som just det de på sätt och vis representerade: Uppenbarelser från andevärlden och de döda. Bibeln talar uttryckligen om att sådant förekommer, men förbjuder oss lika bestämt att medvetet ta befattning med dessa ting (3 Mos. 20: 27; 1 Sam. 20: 7–21).

I vår tid har den kultiverade människan antingen berövats all tro på andar (kallas för upplysning) eller också lärt sig betrakta dessa som ett vetenskapligt forskningsfält under beteckningen spiritism eller spiritualism. Mellan dessa två poler svänger kulturmänniskan. Man kunde kanske tro, att den teknokratiska människan på så vis skulle vara skärmd från all kontakt med andevärlden, men så är ingalunda fallet. Man blir inte kvitt andevärldens väldige, för att man saknar tro på dem.

De onda och orena andarna har i alla tider opererat på dödens territorier: Bland gravarna och i ökenrakterna och "himlarymderna" (Ef. 6: 12), där fursten över luftens härsmakt härskar (Ef. 2: 2). Och denne är enligt samma vers verksam i de ohörsamma. Så får dessa uppbära sin villas lön, detta därför att de icke givit kärleken till sanningens rum. Gud prisger dem åt villfarelsens makt, den makt som står bakom den, som kommer med lögnens alla kraftgärningar och tecken (2 Tess. 2: 9–11). Då den moderna

Forts. på sid. 17.

Just nu högaktuella —

BÖCKER ALLA BÖR LÄSA!

Richard Wurmbrand:

MED KRISTUS I KOMMUNISTISKT FÄNGELSE

303 sidor, inb. Pris 32: — + oms.

Haralan Popoff:

DET VAR PÅ STALINS TID

298 sidor, häft., 18: — + oms.

Vid rek. av båda kr. 50: — inkl. oms.

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, Stockholm.

Sänd mig mot postförskott

- ☐ ex. Med Kristus i fängelse.
☐ ex. Det var på Stalins tid.
☐ Jag önskar båda böckerna, 50: —.

Namn

Adress

Poststation

AKTA PÅ DIN SÖKNINGSTID

Likt den förlorade sonen, vilken övergivit fadershuset, för att som han trodde finna lyckan, sökte jag mig ut i världen. Alla från hemmet ärvda kristna intryck, söndagsskolan, alla varningar för synden, inget hjälpte. Jag ville ut och ha roligt, leva livet och gå min egen, som jag trodde, fria väg. —

Allt syntes ju då så tjugande och spännande till att börja med. Det verkar faktiskt som om satan är ganska generös ibland. Han väntar bara tills han fått sina offer tillräckligt fast i sitt hemska nät. Så gjorde han med mig.

Eftersom tiden och åren rann i väg började jag mer och mer förstå att det som tyckts vara frihet, blivit rena fångenskapen. Den herre som jag kommit under, drev mig allt längre. Nu var han inte så generös längre. Jag försökte med alla krafter att slita mig lös, men de hårfina syndabanden, som inte märktes i början, gick inte att slita av.

Bakom den i kamratkretsen till synes sorglösa och glättiga fasaden fanns ett tomt, fridöst hjärta. Djävulen har endast kommit för att stjäla, slakta och förgöra.

Men det finns en som har övervunnit honom och friköpt alla syndens fångar, med sitt eget dyrbara blod på Golgata. Vad jag är tacksam att Jesus

sökte mig! Han böjde sig ner till mig, i egen kraft förmådde jag icke, men tänk att han har sådan kärlek! Jag förstod att Jesus var min enda räddning.

O, vad viktigt att akta på den tid då Jesus söker dig! —

Själv upplevde jag en underbar frälsning och frigörelse i ett tältmöte en lördagskväll. Allteftersom jag tackade Jesus för rening och förlåtelse strömmade frid och harmoni in i hjärtat. En kort tid därefter gick

jag dopets väg, och som gåva undfick jag Andens dop och fick tala i nya tungomål. —

Denna kraft behöver vi alla, kraft att gå segrande fram.

Jag har nu varit frälst i sju år. Har upplevt att Herren är trofast. Vid flera tillfällen har han helat mig från sjukdomar. Evangelium är en Guds kraft till frigörelse. Du kan få uppleva detsamma; om du i ditt hjärta tror och med din mun bekänner skall du bli frälst.

Jesus kommer mycket snart! Må vi som är frälsta brinna för Jesus och ha olja i både lampor och käril. Må vi alla vara med och bärga in den sista skörden. Anskriet ljuder: "Brudgummen kommer, gån ut och möten honom!" —

Fridshälsning

Ove Johansson
Edsbyn

Frälst och döpt

När jag var 8 år kände jag att Jesus kallade mig att följa honom. Jag lämnade mitt liv åt Jesus och blev frälst. Vill nu vara honom trogen, det är underbart att ha en sådan vän.

Annandag påsk blev jag av Anders B. Andersson döpt till Kristus. Det var härligt, det steget ångrar jag ej. Tillhör Maranataförsamlingen i Jönköping. Nu längtar jag efter Andens dop, till kraft att bli ett ljus för min Jesus.

Fridshälsningar

Carina Nilsson
Nissafors

Carina vittnar före sitt dop.

På grund av ett tekniskt missöde i samband med tryckningen var mittuppslaget blankt i viss del av föregående upplaga, varf

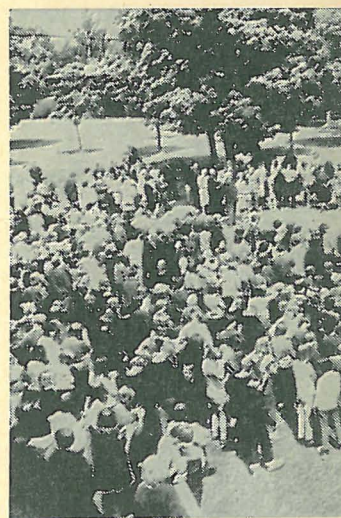
VÄLKOMMEN TILL MALMÖ

Den barnvänliga badplatsen — strax intill ligger också en välordnad campingplats.

Tältresning på de

I "lägerhyddorna" finns sän-
de

Tisdagen den 14 maj hade jag tillfälle att tillsammans med några bröder ånyo besöka Malmahed i Malmköping. Platsen med de många konferenstraditionerna skall också denna sommar tjäna som ett samlande centrum för väckelsehungriga människor. Södermanland stod i sin vackraste vårskrud och platsen gjorde på oss alla ett verkligt inbjudande intryck. —

Samhället som p. g. a. byggnadsförbud i de centrala delarna bevarat sin gamla pittoreska bebyggelse gör ett fridsamt intryck. På samma gång som Malmköping ligger isolerat och avskilt så ligger det ändå centralt och nära de många städerna runt omkring, Stockholm, Västerås, Eskilstuna, Örebro, Katrineholm och Norrköping

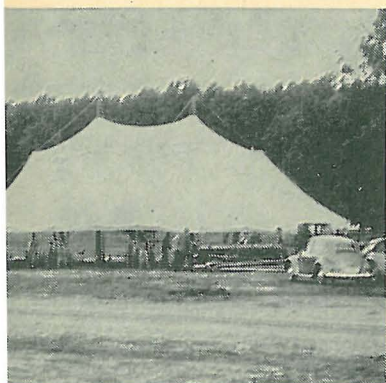
m. fl. centra där denna väckelse fått grogrund.

Det är sällan man ser ett område så idealiskt för en konferens av det här slaget som denna plats. I anslutning till konferensplatsen finns en stor, väl tilltagen parkering. Vill man handla förnödenheter av olika slag är det endast några minuters gångväg till affärerna inne i samhället. Bekvämlighetsinrättningar finns i stort antal. Inom området är allt koncentrerat till ett enda ställe vilket eliminerar onödiga förluster i tid och krafter. — Utrymmesmässigt är det idealiskt både med tanke på de stora logementen, möteslokaliteterna av frilufts- och inomhuskaraktär, matsalen och det hypermoderna storköket, och inte att förglömma de

Vi önskar se våra vittnen
ferensen och vill därför
hålle för dem. Du som
sätta in din gåva på postg
ropet, Surbrunnsgatan 6
kupongen: "Uppehålle fö

nytt införes här.

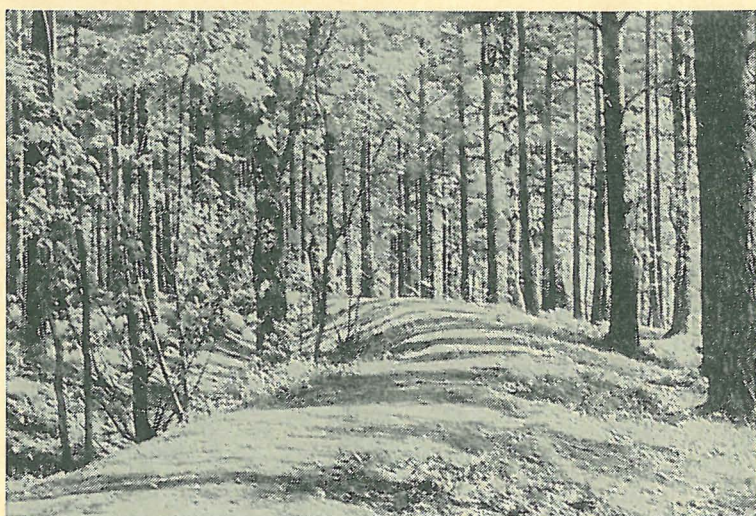
KÖPINGSKONFERENSEN

exercisplatsen.

för hundratals konferens-

De gamla skyttegravarna har blivit till härliga promenadvägar.

sällsynt vackra omgivningarna med björk- och tallskog och sjön, vilket alltsammans inbjuder till rekreation och stärkande friluftsliv. Den nära kontakten med naturen och den innerliga andliga gemenskapen trosyskon emellan tror vi skall verka avstressande och upplivande för både ande, själ och kropp, speciellt för de familjer som kommer från stadslivets ofta stressande miljö. Denna konferens är i första hand tänkt som en familjevecka och speciellt planerad så praktiskt, och inte minst ekonomiskt. Barnvakt finns tillgänglig hela dagarna och stora lekplatser tillgodoser barnens intresse så föräldrarna kan koncentrera sig omkring de andliga tingen som naturligtvis

blir det centrala i denna konferens.

De utrymmen som står till vårt förfogande gör det möjligt för oss att även tillgodose de äldre vännernas önskan att placeras litet mer enskilt än de övriga. Där kan de även i mån av behov vila sig under dagarna.

Alla yttre förutsättningar finns, men låt oss be till Gud att dessa bön- bibelstudie- och samtalsdagar får bringa andlig mättnad. Att allt får samverka till ett fördjupat gudsliv och mottot för denna konferens kan nås: VÄCKELSE I LIV OCH LÄRA.

Vi ser verkligen fram mot Malmköpingsveckan och låt oss mötas där i Jesu namn.

Agne Bark

na familjer med i kon-
ar för resor och uppe-
lpa oss med detta kan
571620 c/o Midnatts-
kholm, och angiv på
n.”

”... SANT VAR DET TAL JAG

Från 1 Kon. 10: 7 läser vi ett mäktigt vittnesbörd från en övertygad drottning som säger: ”Jag ville icke tro, vad man sade, förrän jag själv kom och med egna ögon fick se det; men nu finner jag, att det icke ens till hälften har blivit omtalat för mig. Du har långt mer vishet och rikedom, än jag genom ryktet hade hört.”

Och från Matt. 12: 42, där Jesus säger om sig själv: ”Se här är, vad som är mer än Salomo.”

Jag vill här en stund tala om drottningen av Sabas besök hos Salomo, vad hon där hörde, gjorde, vad hon såg, gav och fick av Salomo, vilken är en förebild till Jesus.

I. Hur kunde denna drottningen av Saba få höra ryktet om Salomo?

Det fanns ju varken telefon eller telegraf eller några andra förbindelser som kunde meddela henne ryktet om konungens vishet och härlighet. Nu för tiden kan man ju höra rykten från jordens ända ganska snabbt, men då fanns det ju inga sådana möjligheter. *Men vi förstår av bibelns utsagor, att Salomos män gävo sig ut på färder till andra länder och var dessa drogo fram, förkunnade de om Salomo och hans vishet, om honom, som var så rik och så stor i majestät och härlighet.*

Detta gjorde, att när drottningen av Saba fick höra ryktet om all denna rikedom och visdom som konungen hade, satte hon sig i rörelse mot Jerusalem, för att undersöka, om det var sant, allt detta hon hade hört i sitt land. När hon nu kom till konungen, hade hon många frågor på sitt hjärta och hon satte nu konungen på prov, för att pröva om det var sant, att han var så vis, som hon genom ryktet hade hört. Men vad hon än frågade om, fick hon svar på alla sina frågor. *Intet var förborgat för Salomo, utan han kunde giva henne svar på allt.*

Men tack och lov, jag vet en, som är långt större, visare och rikare än Salomo, Han som lever och som är här mitt ibland oss. I den engelska bibeln läser vi: ”Se, en större än Salomo är här.” —

II. Det finnes två slags tvivlare.

När drottningen av Saba fick höra ryktas om Salomo, ville hon först icke tro vad man sade.

Men hon var en ärlig tvivlare, därför gick hon för att undersöka, om alla rykten var sanna. Det finns också oärliga tvivlare, som inte är säkra på sin sak, men som trots det ändå icke vill höra på någon vägledande förklaring från Ordet. De har sin egen uppfattning om den sak det gäller, och den vill de inte ändra på, även om allt går rakt emot Guds ord. Men en ärlig tvivlare undersöker, om det, de tvivlar på är sant och när de då får se verkligheten upphör de att tvivla och kommer till tro.

Jag talade med en kvinna om det bibliska dopet, men detta tvivlade hon på och sade: ”Jag tror på min barnbegjutning och min konfirmation och det har alla de mina, som gått före till himlen trott på, och det vill jag också tro på.” När jag sedan undervisade henne vidare om, att på den bibliska vägen och bli döpt i vatten genom nedsänkning, för att begrava den gamla människan, då sade hon: ”Nej, detta tror jag icke är sant.” Hon tvivlade som en oärlig tvivlare och ville icke vidare veta av någon förklaring. Men vi vet, vad Bibeln säger om sådana människor. ”Den som icke tror, han är redan dömd.” Joh. 3: 18.

Det finns många andra, som tvivlar i dag. Man tvivlar också på, om dessa härliga väckelse- och frigörelsemöten är från Gud. De hör både onda och goda rykten och de vet inte, vad de skall tro. Men den, som då är en ärlig tvivlare, han kommer likt drottningen av Saba och undersöker, hur det förhåller sig med dessa omdiskuterade möten och de finner, att Jesus är där och en underbar ande är rådande till frälsning och förlossning. De, som då är ärliga tvivlare, ger sitt liv till Herren, kommer till tro på Honom och får uppleva, att inte ens hälften har blivit omtalat av det goda, som Jesus har att skänka.

”Jag ville icke tro vad man sade, förrän jag själv kom och med egna ögon fick se det.”

Drottningen av Saba, ville även bilda sig en egen uppfattning om allt hon hade hört. Först ville hon icke tro, men hon kom med sina tvivel till Salomo. Hon kom med kameler lastade med guld. Men när hon såg huset, som Salomo hade byggt, såg rätterna på hans bord och hur hans tjänare sutto där och huru de, som betjänade honom utförde sina åligganden och huru de voro klädda,

HÖRDE ...

och vidare såg hon *hans munsänkär*, och bränn-offren, som han offrade i Herrens hus, *då blev hon utom sig av förundran*. Och hon sade till konungen: "Sant var det tal jag hörde i mitt land om dig och din vishet, men nu finner jag, att det inte ens till hälften har blivit omtalat för mig. Du har långt mer vishet och rikedom än jag genom ryktet hade hört. Sälla äro dina män, sälla äro dessa dina tjänare, som beständigt få stå inför dig och höra din visdom." —

III. Har du sett Herrens hus?

Salomos tempel är en förebild till den Nytestamentliga församlingen.

Bibeln säger: "*Hans hus äro vi.*" Hebr. 3: 6. "Veten I icke, att *I ären ett Guds tempel* och att Guds ande bor i eder?" 1 Kor. 3: 16. "Alltså ären I nu icke främlingar och gäster, utan I haven medborgarskap med de heliga och ären ett *Guds husfolk*, uppbyggda på apostlarnas och profeter-nas grundval, där hörnstenen är Kristus Jesus själv, i vilken allt det som uppbygges bliver sammanslutet och så växer upp till ett *heligt tempel i Herren*. I honom bliven I också med de andra uppbyggda till en *Guds boning i Anden.*" Ef. 2: 19—22.

Det finns i dag fria bibliska församlingar, som Herren har sammanställt i Anden och denna skara är en maktfaktor i andevärlden. Den består av förstfödda söner och döttrar, som är uppskrivna i himmelen. Dessa är glada och lyckliga över, vad Gud gjort i deras liv. De sjunger och vittnar och bär fram både nytt och gammalt ur Herrens rika förråd. Och så är Jesus där, mitt ibland dem, Han, som är upphovet till denna rikedom, tack och lov! När då längtande människor kommer till våra sammankomster och får se vad Jesus gjort och vad Han gör för sina barn, och när de hör lovsången brusa från frälsta och förlöslade kristna, säger de med drottningen av Saba: "Inte ens hälften har blivit mig sagt. Ja, sälla äro dina tjänare."

Ja, jag är en av Hans tjänare, som får stå här och göra tjänst i Herrens hus och så kommer ärliga tvivlare in och säger: Det måste vara en underbar Frälsare, som är upphovet till detta! Och så kommer de till tro på Jesus.

IV. Har du sett Herrens härlighet?

Har du offrat allt du hade kärt och fått mer än nog tillbaka, av frälsningens rikedomar? —

Predikan i sammandrag

Av
**Enoch
Karlsson**

Enoch Karlsson.

Drottningen av Saba blev så glad, när hon fick se härligheten, som Salomo ägde, så hon gav honom guld, välluktande kryddor, samt ädla stenar i stor myckenhet. Man kan ju fråga sig varför hon gav Salomo allt detta. Han hade väl nog förut, tycker man. Men när vi kommer till Jesus, har också vi med oss mycket, som vi har kärt, som är som guld och ädla stenar för oss, men Bibeln säger: "Kasta din gyllene skatt i stoftet och ditt Ofirsguld bland bäckens stenar, *så blir den Allsmäktig din gyllene skatt*, det ädlaste silver bliver Han för dig." Job. 22: 24—25.

När vi får se den himmelske Salomo och får se, vad Han har att bjuda på, då bliver det som vi har av så ringa värde, så vi säger: "Tag detta, som har varit så kärt för mig, men som nu inte längre kan tillfredsställa mig! Kan jag få Ditt guld och Dina rikedomar, så är jag mer än nöjd med det." —

Då jag kom till Jesus, hade jag mycket, som jag hade kärt. Jag var med i olika föreningar, jag ville gärna vara med överallt där det fanns nöjen, jag hade mycket som jag älskade och hade kärt. Men när jag kom och fick se Jesus och fick känna denna underbara kärlek Han hade till en syndare som mig, då blev jag helt förkrossad och föll ner på mina knän och ropade: "Herre, tag allt vad jag har kärt!" Och pris ske Gud, Han tog hand om både mig och min syndabörda och viskade i mitt öra: "Du är min!" Han sade inte, nu får du inte röka, inte dricka sprit och gå på världsliga tillställningar mera. Hade någon sagt det åt mig som ofrälst, att jag skulle sluta med allt detta, hade jag svarat, att det är det

Eystein Raude: Studier i Romarbrevet V

HELGELSEN — svaret på hur man blir fri från syndens makt.

Som vi förstår hade läran om rättfärdiggörelsen genom tron vållat stora problem bland de judekristna, som hårdnackat höll på att lagen och omskärelsen var av en frälsande betydelse. Om denna lära hade blivit den dominerande skulle kristendomen blivit en liten, obetydlig rörelse. Det är därför Paulus ger dessa spörsmål en så omfattande behandling. —

Vi skall också minnas att Paulus själv var av fariseisk släkt och av en mycket ansedd sådan. Han var medlem av Stora rådet. Fariseerna var den del av det lärda Israel som var strängast i sin gudsdyrkan. Lagen var för dem Guds vilja och måste hållas till punkt och pricka. Paulus ansåg sig själv vara rättfärdig inför Lagen. Det betydde att han i egen kraft ansåg sig hålla Lagens bud. Men i stället för att föra till rättfärdiggörelse och frid med Gud förde detta honom till egenrättfärdighet och ständig oro i själ och sinne. Hjärtat var oförändrat. Stenhjärtat var kvar. —

Paulus blev under denna sin strävan högmodig. Frälsningen var icke av nåd utan av förtjänst. Han måste arbeta och strida hårt i egen kraft för att förtjäna den. Men han fann snart att detta ändå inte löste syndaproblemet och frågorna om frid med Gud. Därför blev mötet med Jesus på Damaskusvägen dödsstöten, men också räddningen för honom. Han måste inse att kampen i egen kraft var gagnlös. Den skänkte ingen glädje och frid. —

Så kom nåden i hans väg. —

Vilken förödmjukelse var det icke för Paulus att nödgas ge avkall på allt sitt eget, på Lagen,

på gärningarna och egenrättfärdigheten. Han blev fullständigt avklädd vid Jesu fötter, men han fick något annat i stället — ett nytt hjärta — ett hjärta som VILLE göra Guds vilja.

Paulus måste begynna från början. All hans kunskap hade förr icke varit honom till annan nytta än att pina honom själv. Nu då Paulus var krossad och färdig med sig själv kunde Mästaren använda honom och all hans personliga kraft i sin tjänst. Vad Paulus omvändelse har betytt för kristendomen är det mycket svårt att fatta, men ett är säkert — det var ett mästerstycke som Herren gjorde.

På grund av förföljelse och förvisso också i enlighet med Guds plan, reste Paulus efter sin omvändelse ut till den Arabiska öknen. Han behövde ro och stillhet. Allt var nytt för honom. Han hade som ett nyfött barn trätt in i en ny värld. Dessutom hade Jesus genom Ananias sagt att Han ville visa honom allt han skulle få lida. Gud måste få honom bort i ensamhet. —

Där i öknen genomgick Paulus en utveckling som förvandlade honom fullständigt. Från att ha varit arrogant, hetsig och våldsam blev han människovänlig och långmodig. Han lärde sig älska sina medmänniskor. Hans egenkärlek och självupptagenhet försvann. Han blev ett kärll till hedersamt bruk. Nu var han färdig att anförtros evangelium av Jesus och skåda in i dess djupheter. Där i ensamheten upplevde han vad han sedan i Romarbrevet talar om. —

Helgelsen har vållat och vållar också i dag stora svårigheter. —

För Paulus var icke själva frågan helgelse eller

enda jag har att leva för. Men när Jesus frälste mig, halleluja, behövde Han inte påminna mig om detta. Jag fick istället göra en underbar byteshandel med Herren och för min skam, fick jag dubbelt igen (Jes. 61: 7) av frälsningens rikedom från det dukade bordet. (Ps. 23: 5.) *Pris ske Gud, att det finns en underbar Frälsare och en rik frälsning också för dig min vän, som vandrar på syndens breda väg. Sätt dig i förbindelse med den himmelska Salomo, Han, som inte är långt borta från någon enda av oss och du skall*

bliva helt överväldigad över vad Han har att giva, men dröj inte, utan skynda dig och kom, innan det blir försent.

Jesus kallar dig i dag. —

Giv Honom ditt liv, det som du älskar och har kärt. Då skall också du få uppleva att liksom Salomo i sin konungliga frikostighet gav drottningen av Saba allt, vad hon åstundade och begärde (1 Kon. 10: 13) så skall Jesus giva dig allt vad du behöver för tid och evighet.

Amen!

icke helgelse något problem. För honom var det bara en sak det gällde: att kunna offra sig helt i Herrens tjänst. Han ville lika ivrigt tjäna sin nye Herre som han förr hade tjänat sin gamle herre — Lagen. —

Det som däremot upptog honom var att den gamla syndiga naturen ständigt gjoide sina krav gällande. För andra var det redan då förkastligt att tala om helgelse — de hade ju nåden och därför var deras gärningar av mindre betydelse. — På samma sätt är det i dag. Helgelsen verkar fränstötande på människan, ty den talar om korsfästelse av den gamla naturen, jaget. I själva begynnelsen av kristendomen var det strid om detta. Vi skall icke glömma att brevets första kapitel är en beskrivning av samtiden lika väl som det är en generell beskrivning av mänskligheten i alla tider. — Av Korinterbrevet ser vi vad Paulus hade att strida med. Människorna använde tron på Kristus som en anledning till att kunna få leva ett tygellöst liv. Därför var det viktigt för Paulus att skriva som han gjorde. Han ville bekantgöra församlingen i Rom med det evangelium som är mäktigt till att frälsa hela människan — ande, själ och kropp. —

Paulus avslutar det femte kapitlet med att säga att nåden är starkare än synden och att den är mäktig till att härska till evigt liv genom rättfärdiggörelsen.

Vi träder alltså in i nåden genom tron på Jesus Kristus. Men här begår många ett stort misstag. De säger att nåden är nog för deras frälsning och att det ingenting betyder hur vi lever vårt liv. För att bemöta denna villfarelse säger Paulus: "Skola vi då förbliva i synden för att nåden skall överflöda desto mer? Bort det!" —

Detta otvetydiga svar belyser Paulus med en bild som alla kristna känner till: dopet. Efter att ha läst vad Paulus här skriver om dopet skall det betyda mer för oss, än bara en bekräftelse på vårt antagande av den kristna tron.

Dopet är en förening med Kristi död. Efter sin död blev Jesus begravnen. Sedan uppstod han med en förhärsligad kropp. Därför skall också vi efter dopet vandra i ett nytt väsende, då vi genom dopet är begravda med honom till döden. Det vill säga: i en ny livsföring. Alltså är vi döda från synden genom dopet. Vi är korsfästa med Kristus och har i dopet begravt den gamla syndakroppen. När vi därför är döda från synden kan vi icke tjäna den. Vi är med andra ord skilda från synden genom dopet. (6: 2—3.)

Vi har dött med Kristus därför skall vi ock leva med honom.

Ännu en talande bild använde Paulus. Vi vet

att icke Kristus kan dö mera — han lever i all evighet. Det vill säga att döden icke har någon makt med honom. Han dog en gång för synden och lever nu för Gud. Vi skall på samma sätt hålla före att vi är döda från synden så att den icke skall ha någon makt över oss.

Synden härskar genom döden. Då vi är döda har dess makt upphört att verka i oss. I stället skall vi hålla före att vi lever för Gud så att vi ställer våra lemmar i rättfärdighetens tjänst. Synden skall icke härska i oss så att vi lyder dess lustar. Varför icke? Jo, vi är ju icke under lagen, men under nåden. Och synden använder lagen i sin tjänst. Vi är under nåden. Synden har ingen hantlangare längre. (6: 8—14.)

Men detta betyder icke att vi skall synda. Vi har ju ställt oss i rättfärdighetens tjänst, och i denna tjänst visar sig den sanna friheten. Den frihet som för till liv och helgelse. Icke till att synda, utan till att tjäna Kristus. Den falska friheten är att tjäna synden och den för till död.

Vi har genom dopet trätt in i en ny tjänst, rättfärdighetstjänsten till helgelse. (6: 15—23.) Kraften till denna tjänst ligger i den genom Kristi död och uppståndelse uppenbara nåden. (6: 14.)

För att komma bort från synden som härskar-makt måste vi dö bort från Lagen.

Men hur kan vi bli frigjorda från Lagen? Jo, genom Kristi kropp. Kristus dog i vårt ställe. Det betyder att vi nu i stället för att höra Lagen till, skall höra Kristus till, och bära frukt åt Gud. — Att tjäna under Lagen innebär ingen verklig frihet, ty Lagen väcker de syndiga lustarna och vi bär frukt för döden. Men i Kristus är vi lösta från Lagen; vi är döda från synden som fångat oss och vi tjänar Gud i Andens nya väsende. Andelivet i Kristus är den kraft som för oss in i tjänst i ett nytt väsen och det leder oss in i verklig frihet. (7: 1—6.)

Forts. i nästa n:r.

Avhållen eder från allt ont, av vad slag det vara må. Men fridens Gud själv helge eder till hela eder varelse, så att hela eder ande och eder själ och eder kropp finnas bevarade ostraffliga vid vår Herres Jesu Kristi, tillkommelse. Trofast är han som kallar eder; han skall ock utföra sitt verk.

1 Tess. 5: 22—24.

SEGER I TÄLTKAMPANJEN I FALUN

MALMKÖPING...

Forts. fr. sid. 4.

Nya dörrar till rikt och fruktbarande missionsarbete håller på att öppna sig för oss och det skall verkligen bli spännande att lyssna till de rapporter och budskap bröderna Haralan Popoff, Helge Berntsson och syster Göta Lövsund kommer att förmedla till oss. Vi behöver orientering och instruktioner för att kunna handla klokt och effektivt i missionsarbetet. Sakerligen skall detta föras till oss genom Andens förunderliga ledning i de synliga redskap vi tror har något väsentligt att säga oss just nu.

Välkommen till *bibelstudie-, samtals-, böne- och missionsveckan* med mottot: "VÄCKELSE I LIV OCH LÄRA" i Malmköping sommaren 1968.

många frälsningssökande

"Tacken Herren, åkallen Hans namn, gören Hans gärningar kunniga bland folken, förtäljen att Hans namn är högt. Lovsjungen Herren, ty Han har gjort härliga ting, detta vare kunnigt över hela jorden." Jes. 12: 4—5.

Vi är innerligt tacksamma till Gud för den tältmötesserie vi har haft här i Falun. Tältet har varit fullsatt så gott som varje kväll och möten har varit verkliga VÄCKELSEmöten, då många har blivit överbevisade om sin synd och vänt sig till Jesus, och upplevt frälsning och förvandling. All ära till Jesus!

Med glädje och frimodighet

ser vi nu framåt i full visshet om att Han som begynt verket skall fullborda det. —

De redskap som Gud använt till välsignelse för oss alla är Rune Gelinder och Karl-Henrik Henriksson som med brinnande hjärtan förkunnat evangelium. Under avslutningsmötena hade vi också besök av Kurt Petersén och Roland Lundgren som med sång och vittnesbörd nått in i mångas hjärtan.

Guds Ande har verkat och Ordet har blivit stadfäst genom att människor upplevt förvandlingen i Jesus Kristus.

*Karin Hedman
Falun*

Roland Lundgren vittnar i avslutningsmötet.

FLYGANDE TEFAT... *Forts. fr. sid. 8.*

människan sökt upp operationsplatsen för dessa makter, luften och rymden, har hon konfrontations med rymdälderns "spöken", d. v. s. de flygande tefaten. Och de upplevelser, som vissa personer sannolikt har gjort, torde inte vara något annat än en viss form av omedveten spiritistisk klärvoajans.

Här vill jag gärna inskjuta, att vad jag hela tiden talar om inte gäller den mängd sinnesvillor och misstag, som inflammerat såväl spökberättelserna som tefatshistorierna, utan här avses den "bottensats" av oförklarliga händelser, som blir kvar sedan allt annat vaskats bort.

HUR MISSTANKARNA OM TEFATENS URSPRUNG VAKNADE.

Jag läste vid ett tillfälle i en seriös tidskrift en beskrivning av en del märkliga tefatsobservationer. Därvid lade jag märke till, att det i sådana fall, där boskapsdjur var inblandade, förelåg stora likheter med vissa s. k. spökhistorier; djuren betedde sig nämligen på samma sätt. F. ö. tydde beskrivna accelerationer och rörelser hos farkosterna på fullständigt immateriella kroppar, utan massa, och utanför fysikaliska lagar. Kort sagt, allt talade för beskrivningar av andliga företeelser.

Så började mina misstankar om dessa fenomenets ursprung vakna, och ju mer jag granskade problemet, desto mer övertygad blev jag om, att det förhöll sig så som jag här beskrivit.

ÄMNET MÅSTE BEHANDLAS, TY ÄRENDET GÄLLER OCKSÅ DE UTVALDA.

Det kanske kan tyckas oandligt att behandla tefatsfrågan i ett väckelseorgan av Midnattsropets karaktär. Jag fruktar emellertid, att om vi "strutspolitiskt" stoppar huvudet i sanden, bereder vi endast marken för den villfarelse, som jag såg exempel på redan 1951 i Tyskland, och som ingalunda låter sig övervinnas av tigande. Men sanningen skall göra oss fria. Det gäller att klart se, vad tiden lider, ty vad som sker är inget annat än de kusliga preludierna till Antikrists tillkommelse, den som kommer med lögnens alla bedrägliga tecken för att om möjligt förvilla jämväl de utvalda (Matt. 24: 24). Men för oss som tror och öppna ögon ser vad som händer, bör det vara en väckelsesignal att Jesus kommer.

TEFATEN BÄDAR AVSLUTNINGEN.

Människan kommer under sin återstående tid på jorden aldrig att konfronteras med några

levande, mänskliga varelser från andra planeter och solsystem, helt enkelt därför att något sådant icke existerar. Däremot skall hon i en stegrad omfattning få göra olika erfarenheter av den onda andevärlden och dess furstar. Dessa erfarenheter började en gång i den fullbordade Skapelsens gryning med en orm. De har fortsatt med andebesvärjares, spiritisters och hedniska religionsutövares experiment, med s. k. spöken och med andliga manifestationer avsedda för den upplysta teknokratiska människan: flygande tefat.

Satan följer med sin tid, precis som författarvisionerna. Det människan vill tro, det får hon också tro, och uppleva tillika. Men en dag kastas masken. En dag skall det bli uppenbart, vem det var som låg bakom alltsammans. Men vid det tillfället är en samling ovanliga människor, främlingar i tiden, redan hemma hos sin älskade Frälsare. Ty de är inte bestämda till att drabbas av Vreden (1 Tess. 5: 9), den vrede, som skall träffa dem, som icke vill tro budskapet om räddning.

HJÄLP OSS I BÖNEN!

Undertecknade vänner, vädjar till Guds folk och alla kära vänner och läsare av Midnattsropet om hjälp i förbön för planerade tält- och friluftsmöten i Kalix med omnejd och Haparanda, med början i midsommar i Kalix-Nyborg. —

Gud har lagt denna landsända, där vi själva är bosatta, på våra hjärtan. Behoven är stora. Vi vill tjäna Jesus helt och fullt och vara förmedlare av detta fria och levande evangelium, till den befolkning som bor och bygger häruppe.

Bed för oss! Gud välsigne dig. Maranata — Jesus kommer snart!

Aina Nilsson
Storöhamn

Kjell-Arne Sundström
Haparanda

Maranataförsamlingen i Stockholm inköpte föregående sommar ett mindre tält för verksamheten där uppe och åtager sig gärna att förmedla gåvor och offer till dessa vänners mycket behjärtansvärda arbete. Adress Sture Swärd, Frihetsvägen 38, JAKOBSBERG, Postgiro 44 10 05. Skriv på talongen "Kalix-Haparanda".

Arne Imsen

Direktinspelningar på band från möten

- MRM 301 Predikan av Arne Imsen. Maranatas sångare, Stockholm.
- MRM 302 2 st. Bibelstudium av Arne Imsen (församlingen).
- MRM 303 Predikan Anders B. Andersson. Vittnesbörd och strängmusik. Solosång Gösta Fredensjö.
- MRM 304 Predikan Arne Imsen. Vittnesbörd Björne Erixon. Solosång Bertha Svensson, Marita Hammar och Aina Nilsson.
- MRM 305 Predikan Donald Bergagård. Sång och musik. Solosång Donald Bergagård.
- MRM 306 Predikan Erik-Gunnar Eriksson. Strängmusiken sjunger. Solosång Vivian Mårtensson. Duettsång Toftbyflickorna.
- MRM 307 2 st. Bibelstudium av Helge Erixon.
- MRM 308 Predikan Agne Bark. Ämne: Israel. Bibelstudium Agne Bark. Strängmusiken Örebro.
- MRM 309 Tältmöten Edsbyn midsommar 1967. Predikan Donald Bergagård. Vittnesbörd. Sång och musik.
- MRM 310 Tältmöten Edsbyn 1967. Predikan Erik-Gunnar Eriksson. Vittnesbörd. Sång och musik.

- MRM 311 SÅNG OCH MUSIK FRÅN MARANATAMÖTEN.
- MRM 312 Pingstkongressen Stockholm 1967. Predikan Olav Kveven. Sång och vittnesbörd av Torvind Petersén, Britt Ness och Solfrid Ask. Mötesledare Arne Imsen.
- MRM 313 Bibelskolans avslutning Stockholm 1967. Predikan Agne Bark. Vittnesbörd och sång. Mötesledare Arne Imsen.
- MRM 314 Pingstkongressen Stockholm 1967. Predikan av Ernst Höglander. Sång och vittnesbörd av Karl-Henrik Henriksson.
- MRM 315 Förmiddagspredikan Arne Imsen. Sångarna Örebro sjunger.
- MRM 316 Sång och musik Kurt Petersén, Roland Lundgren.
- MRM 317 Amerikansk Gospelmusik.

Tekniska data:

Bandtyp: LP. Längd: 274 meter (900 fot). Spoldiameter: 127 mm (5 tum). Hastighet: 9 1/2 m/sek (3 3/4 tum). Spårteknik: 2 kanaler (europeisk standard).

Pris per band: 22: 50.

NYTT SKIVPAKET JUNI - 68

3 st. LP-Grammofonskivor c:a 40 min. speltid HELT GRATIS.

Du som länge önskat en sortering av LP-skivor, här har Du ett tillfälle. Vi har iordningställt ett SKIV-PAKET bestående av 5 st. LP-grammofonskivor men Du behöver ENDAST BETALA 2 st. = 50: -. OBS.! Levereras endast från Evangelii Center.

Klipp här och sänd in kupongen i dag

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

- ☐ LP-skivpaket, innehåller 5 st., 50: —
- ☐ EP-skivor i paket, innehåller 15 st., . . 55: —
- ☐ Sänd oss gratis skivkatalog.
- ☐ Färdiginspel. BAND n:r

- ☐ Sångbladen 70—95 18: 75
- ☐ Sångbladen, hela saml. 1—95 + pärm 44: 50

Gamla n:r av Midnattsropet gratis mot portokostnad.

Namn:

Bostad (box/gata):

Postadress:

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER - Borlänge 2 - tel. 0243/105 99.

MÖTES- och KONFERENSANNONSER

TÄLTMÖTEN I UDDEVALLA

4–18 augusti

KÅRE MÖRKESTÖL, församlingens övriga vittnen och sångare.

Tider och plats se ortspressen!

DED FÖR DESSA MÖTEN!

FIRA SEMESTERN HÄR!

TÄLTMÖTEN I TROLLHÄTTAN

25 juni–9 juli

(vid Karltorpsporten)

Vardagar kl. 19.30, Söndagar kl. 15.00 och 19.30

ARNE IMSEN, KÅRE MÖRKESTÖL och tillresande vittnen och sångare.

TÄLTKAMPANJ I JAKOBSTAD (FINLAND)

6–14 JULI på MÄSSPLANEN

Väckelsemöten vardagar kl. 19.30, söndagar kl. 12.00, 15.00 och 19.30

DENNIS GREENIDGE från Väst-Indien, PAUL GULLANS, GÖTA LÖVSUND, HENRY HOLMBERG m. fl.

Välkomna från när och fjärran!

Maranataförsamlingen i Jakobstad

TÄLTMÖTEN I ÖREBRO

21 JUNI–7 JULI på BARONBACKARNA, HEDGATAN–SLÖJDGATAN

Vardagar utom måndagar 19.30, Sön- och helgdagar 11.00, 15.00 och 19.00

BJÖRNE ERIXON, BO LJUNGBERG, ARNE IMSEN, GUNNAR CARLSSON, BRITT NESS, AGNE BARK m. fl.

Örebro Fria Församling

TÄLTMÖTEN PÅ ÖLAND

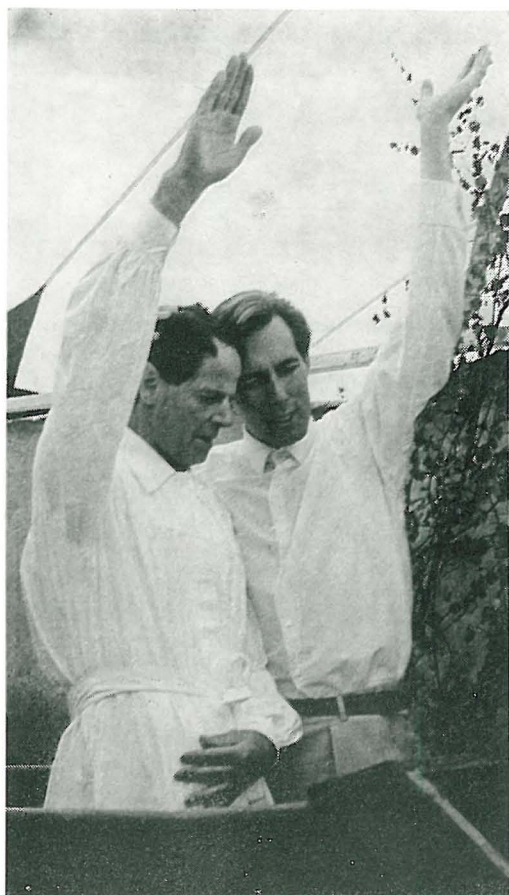
(KÖPINGSVIK)

den 29 juni–28 juli

Vittnen: ARNE IMSEN, GEORG LARSSON, KARL-HENRIK HENRIKSSON, DONALD BERGAGÅRD m. fl.

Tältet reses mellan två campingplatser. Troende vänner på semester har här ett tillfälle att få vara med och evangelisera.

Maranataförsamlingen, Nybro

Karl-Henrik Henriksson döper i tältet.

TÄLTKAMPANJERNA I NORRLAND

pågår nu...

I en artikel i detta n:r berättas om mötena i Falun och då denna tidning utkommer har också en mycket välsignelserik kampanj avslutats i Sundsvall och nu är tältet rest i Umeå. Mycket folk har samlats överallt och flera frälsningssökande har begärt förbön i mötena.

Vill Du vara med och ekonomiskt stödja dessa möten så sänd Ditt offer till Kassör Sture Swärd, Frihetsvägen 38, Jakobsberg. Postgiro 44 10 05.

Gatumöten
hålles under
dagarna.